

Анне пурри – пуриншён те телей

(вёренӱ организацийёсенче ирттермелли уяв сценарийё)

Уяв тёллевёсем: аннене юратма, упрама вёрентесси; чăваш юрри-сăввипе килентересси, ачасен пултарулашне тёрлӗ енлӗ аталантарасси.

Курамлаҳ хатёрёсем: «Анне – пирён чёрере», «Пирён анне» темăсемпе хатёрленӗ ўкерчӗк куравёсем, тёрлӗ хутсенчен асталана илемлӗ чечексем.

Ёс хатёрёсем: тёрлӗ тӗслӗ чечексем: хёрлӗ, сарă, кӗрен, ўкерчӗксем тата шарсем.

Уяв юхамӗ

Залра илемлӗ юрă-кӗвӗ янăрать. Вёренекенсем, куракансем тата килнӗ хăнасем ырнасса лараççӗ.

Ертӱçӗ. Ырă кун пултăр, ачасем, хисеплӗ хăнасем! Пурне те сывлаҳ сунатпăр!

1 ача:

Ылтăн мар-ши эс, анне?

Кёмӗл мар-ши эс, анне?

Ылтăн пек, ай, хакла-çке,

Кёмӗл пек, ай, сумла-çке.

2 ача:

Çăлтăр мар-ши эс, анне?

Уйăх мар-ши эс, анне?

Çăлтăр пек хӗлхемлӗ-çке,

Уйăх пек илемлӗ-çке.

3 ача:

Шăпчăк мар-ши эс, анне?

Е саркайăк эс, анне?

Çут хӗвел, чечек, ахах –

Ырлама çитмест сăмах.

4 ача:

Тӱпере пиншер çут çăлтăр

Çуталать-çке йăлтăр-йăлтăр.

Кам-ши çутнă вёсене?

Ма ўкмеççӗ çӗр çине?

Вёсене пӗрле пухасчӗ,

Җәлтәрсен җыххи тәвасчә,
Ман юратнә аннене,
Парнелесчә җыххине.

Ертүҗә. Раҗҗейре Амәшәсен кунне чүк уйәхән юлашки ырсарни кунәнче паләртаҗә.
Амәшәсен кунә — җулталәкри чи җутә та таса уявсенчен пәри. Анне — кашни җыншән
пурнәҗра чи хаклә җын. Кашни ача хайсән амәшне юратнине пәлтерес тесе әна савантарма,
ыра әҗсем тума тәрашатъ.

4 ача:

Анне! Пурнәҗ гимнә евәр әсә
Янра мән әмәре, чыспа җутал.
Сана — тивлетлә инҗетсем чәнеҗә,
Сана — кун-җул сунать телей, вай-хал.

Ертүҗә. Заливән сулахай енчи сәрчә җинче мәнаҗлә паләк пур. Вәл аннесен паләкә —
«Анне-Пирәшти». Әна бронзәран тунә. Паләк питә җүллә. Вәл чәваш хәрарәмне
сәнарлатъ. «Киләшүпе юратура пурәнакан ачамсем пилләхлә», — тесе җырна ун җине.
«Анне-Пирәшти» пире пурне те туслән пурәнма сәнет, пехил парать.

Туссем! Пирән җак пехиле җухатас марччә, упраса пурәнасчә. Җапла пултәр!

Вөрнекенсем пурте пәрле. Җапла пултәр!

Ертүҗә. «Анне! Җак ят чи җывәх, чи чаплә җәр җинче.

Чәнах та, кам-ха манә тәван амәшне? Никам та мар, вәл пире ачашласа үстерет, әс парать.

5 ача

Анне чәри — вәл чи әшши!
Анне алли — вәл чи җемҗи!
Анне кулли — чи шанчәкли!
Анне пурри — чи телейли!

Ертүҗә Мәнле илемлә те җепәҗ сәмахсем! Чәнах та, анне пурри — пуриншән те телей.

6 ача:

Юрәҗсем юратса юрлаҗә
Ытарма җук анне җинчен.
Сәвәҗсем әмәртса мухтаҗә
Унан ыр кәмәлне куллен.

7 ача:

Кайăксем йăвинчен пит варлăн
Ăсатаççĕ чĕпписене.
Çавăн пек пире те кăлараççĕ
Аннесем аслă çул çине.

«Чăх чĕппи» юрă

Ертӳçĕ.

Тусăмсем! Ак мĕн сире калатăп
Аннĕре ан манăр нихăçан.
Юратма та упрама ыйтатăп
Пурнăç лайăх аннесем пулсан.

Ертӳçĕ. Аннесем çинчен ваттисен самахĕсем те пур, вĕсене аса илер-ха, ачасе. Ваттисем вĕрентсе каланисене лайăх пĕлетĕр-и эсир?

1 ача: Аçu-аннӳне хисеплемесен хăвна йывăр килĕ.

2 ача: Амăшне вĕрекен анчăк кашкăр кулли пулнă тет.

3 ача: Амăшĕ йӳçĕ çисен те ачисем пылак çинĕ.

4 ача: Атте-анне пиллени Турă сырнипе тан.

5 ача: Амăш куçĕ умĕнче пур ачи те чечек пек.

Ертӳçĕ. Паянхи уявăн символĕ – кăвакарчăн куçĕ чечек. Эсир, ачасем, тĕрлĕ тĕслĕ хутсенчен пурте пĕрле кăвакарчăн куçĕ чечекне асталарăр, Илемлĕ чечек хатĕр те.

Ачасем, хаклă хăнасем! Çак чечекпе пĕрле сире ыра та вăрăм кун-сул сунатпăр. Аннесене, ачасем, юратăр, пулăшăр, хисеплĕр.

Пурте пĕр харăс. Тепре тĕл пуличчен! Сывă пулăр!